

til § 3 under Nr. 3. Det forekommer mig, at der er en meget inderlig Sammenhæng mellem disse to Vnndringsforslag, og det er netop denne Sammenhæng, som gjør mig betenkelig. I § 1 er det, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, bestemt, at Kjøbenhavns Havnebane skal sættes i Forbindelse med Vestbanen ad den gamle Jernbane. Dette foreslaaer den høitærede Indenrigsminister forandret til, at Regjeringen kan give Selskabet Koncession paa dette Anlæg. I § 3 bestemmer Lovforslaget nu, at en Koncession paa en saadan Havnebane kun kan gives, naar Kjøbenhavns Kommune uden Vederlag afgiver den paa Kommunens Grund beliggende Del af den gamle Jernbanedæmning samt de øvrige til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen. Vnndringsforslagene gaa ud paa at bestemme, for det Første at Koncessionen paa Hellerupbanens Udvidelse til at omfatte et Spor til Kjøbenhavns Havn kun kan gives, naar Kommunen uden Vederlag afgiver de til dette Spor fornødne Grunde, som eies af Kommunen. — Jeg tager dette Vnndringsforslag, der er stillet til § 1 under Nr. 1 o. med, fordi derved stilles i Udsigt Skabelsen af en nordlig Havnebane til Kjøbenhavn. Men det andet Vnndringsforslag gaar ud paa, at Koncessionen paa den egentlige Kjøbenhavnske Havnebane, om jeg saa maa udtrykke mig, den, der kommer Vest fra til Havnen, kun kan gives paa Betingelse af, at Kjøbenhavns Kommune uden Vederlag afgiver de til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen, og at Koncession til Sporet paa den gamle Jernbanedæmning kun kan gives, naar Kommunen uden Vederlag afgiver den gamle Jernbanedæmning. Nu har Ministeren idag oplyst os om, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke agter at benytte den gamle Jernbanedæmning for at tilveiebringe Forbindelsen mellem de sjællandske Jernbaner og Havnen. Der er i Lovforslaget, som jeg antager først er affattet efter Forhandling med det sjællandske Jernbaneselskab, bestemt, at Forbindelsen mellem Kjøbenhavns Vanegaard og Havnen skal tilveiebringes ved et Spor over Vesterbrogade, samt at denne Forbindelse eventuelt ogsaa kan tilveiebringes ved en Tunnel under Vesterbrogade. Det er jo den regelrette Forbindelse, man har tænkt sig mellem Jernbanegaarden og Havnen. Nu oplyste den ærede Minister idag — han havde imidlertid vistnok ikke faaet officiel Underretning derom, men vidste det kun underhaanden — at det sjællandske Jernbaneselskab ikke agter at benytte den gamle Jernbanedæmning, for at Havnebanen kan blive sat i Forbindelse med de andre Baner, men at det kun vil benytte et Stykke af den, og i Nærheden af Carlsberg vil vige af fra den. Der foreligger ikke for Thinget noget som helst Officielt om, hvorledes Selskabet tænker sig en anden Forbindelse med Havnen end den over Vesterbrogade. Men mig forekommer det i høi Grad sandsynligt, at Selskabet vil

komme til Erkjendelse af, at en Forbindelse, tilveiebragt ad den gamle Jernbanedæmning mellem Havnebanen og Selskabets øvrige Baner, vil være fordelagtigere og i ethvert Tilfælde langt billigere at tilveiebringe, end ved at bygge en Tunnel under Vesterbrogade. En lidlig Godstrafik paa Havnebanen tværs over Vesterbrogade vil ganske vist i Tiden vække en overordentlig stor Misfornøielse hos det Publikum, som færdes ud af denne Side af Byen, og Misfornøielsen vil sikkert blive saa stor, at man vil blive nødsaget til at tage Hensyn dertil; men hvad er saa naturligere end at bibeholde den gamle Jernbanedæmning, som efter min Overbevisning vil kunne finde sin Anvendelse? Jeg har altid fundet, at det var et mindre veloverveiet Skridt, at man, da man i sin Tid havde betinget sig Tilbageleveringen af den gamle Jernbanedæmning fra Selskabet til Statens Betvæsen, saa senere overgav den til de paagældende Kommuner, over hvis Grund Jernbanedæmningen gaar; jeg tror, at man burde have bibeholdt denne Jernbanedæmning som en Domæne, som man i Tiden kunde faae Brug for (Indenrigsministeren: Det har man gjort!). Det er kun tilfældige Omstændigheder, der have medført, at den endnu er en Slags Statsejendom. Den vil for Forbindelsen med den vestlige Del af Omegnen, navnlig naar man tænker sig Befæstningen af Kjøbenhavn med fremskudte Forter ned imod Kallebobstrand, altid kunne have sin store Betydning. Ministeren støtter sig nu til disse Udtalelser fra det sjællandske Jernbaneselskab og til, hvad han finder, at man overhovedet bør paalægge Selskabet, naar han foreslaar, at Bestemmelsen i Lovforslaget skal forandres fra, at Selskabet skal sætte Havnebanen i Forbindelse med de andre Baner ad dette Spor, til, at der kan gives Selskabet Koncession derpaa, naar det ønsker det, og han søger tillige at varetage Kjøbenhavns Kommunes Interesser ved i Vnndringsforslaget til § 3 at bestemme, at Afgivelsen af den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning kun kan finde Sted, naar det sker til Jernbaneanlæg. Men, saaledes som Vnndringsforslaget er affattet, vil denne Forpligtelse kun paahvile Kjøbenhavns Kommune, naar Jernbanedæmningen skal afgives til det Spor, som føres fra Kjøbenhavns Havnebane over Valby og Vigerslev til Vestbanen, hvorimod enhver anden Jernbanelinie, som det sjællandske Jernbaneselskab muligvis kunde ønske at anlægge, ikke har den Forret at faae Jernbanedæmningen paa Kjøbenhavns Grund, og det finder jeg ikke er rigtigt. Naar den høitærede Indenrigsministers Vnndringsforslag blive vedtagne, saa vil Følgen deraf let blive, at Jernbaneselskabet ikke skjønner det nødvendigt for Dieblirket at anlægge dette Spor paa den gamle Jernbanedæmning, og Kjøbenhavns Kommune, som ikke har nogen Forpligtelse til at konservere Dæmningen,